

U šta verujem? Optužili su me da ne pišem jasno. Kako da pišem jasno o veličanstvu koje je suviše ogromno da bi moglo da se izrazi, o svakodnevnom rvanju sa protivnikom čiji udovi nikada nisu postali stvarni, o borbi nakon koje su znoj i krv razbacani po rukopisima svega što napiše ozbiljan pisac? O verovanju kog ima manje u izgovorenom nego u tišini. O šarama na vodi. O udaru vetra. O cvetu koji cveta. Ustručavam se da kažem i o detetu, jer dete može da izraste u čudovište, u razarača. Da li sam ja razarač? Ovo lice u ogledalu koje celog života traži nešto u šta veruje da je istinito, ali ne može to da dokaže. Lice koje je opsednuto pitanjem da li istina može da bude razarač veći od svih.

Patrik Vajt